

Och nu kamrater bliva för denna gång samman.
 Och ständigt kast och munter bland andra vilas här
 Ett en Beredningsgöfse som nu har varit med
 Nu stas denna vilas, som nu uppburet är
 Mått till och blod vil waga som för till wär förbund.
 Om det od stulle foras för Fosterland och Sång
 Vi frimodigt tillammans i strid och härnad gå
 Men hvad od nu of händert vil muntar är ända,
 Som kan af of beföras i militäters lag.
 Och har vil nu fulländat den viktigaste sak
 Samt hela wärdt Rönungshus och Officer all.
 Berwara Gud wär Rönung och wärdt ära Fosterland
 Som hafva lart att stunda och exercera wäl.
 Som wil nu wärdt tillhöpa och under strig-
 Som wil nu har wärdt blott på dessa bar
 Vi nu wäl kan mardera, samt exercera bra,
 Som wil nu har så wärdt och på Malmlästen gå.
 Sär hundra wil äro under dessa dagar så,
 Och stidor här påhöllade att wäl så se uppå
 Sär är of mædet muntert att wärdt och att bo,
 Ty intet ha wil haft lust så fasteligen strängt.
 De ba sig wille önska att ha så nöjant jemt,
 Att wärdt på Malmlästen och föra blant gear,
 Och om nu mungen wille hysk listerligt bet är

Den Tredje.

Hwi längtar du åter till fädernes land,
 Mitt hjerta, hwi slår du oroligt,
 Då barndomens minne mig hwilar ibland,
 Om hembygdens dalar förtroligt,
 Förgäfwes jag ångrar den brännande lust,
 Som gäckande dref mig till främmande kust,
 Från hembygdens skogar och dalar.

Hwad drömde du wäl om den främmande jord,
 Hwad trodde du wäl finna i Söder,
 Hwi sökte du hjertan, som ej fanns i Nord,
 Hwar fann du wäl trognare bröder,
 Hwad distade hoppet, som fjerran bedrog,
 Hwad såg du i Söder, som icke du såg
 I hembygdens skogar och dalar.

Jag minnes en hembygd wid tånande flod,
 Der molnen sig hwilar mot fjellen,
 Der åldriga skuggor mot stormarna slog
 En blomstrand krets kring hällen,
 Der ostulden lekte, der friden blott log,
 Der Solen rann opp eller nattvakteln slog
 I hembygdens skogar och dalar.

Och förber i det ländert till hebet :.
 Och tempo så göra af kommande-ord,
 Sär gladt så mardera på ständigt jord
 Om förman och Zärra göra;
 I Justitiam ordet stasfäst är,
 Att wärdnad Gefälet wil göra,
 Mått första pligt, som bör wila sig här
 Öwärdet skall tappert handteras. :.
 Vi muntar må wärdt i brödraslag,
 Mått öfning skall pröwa framtidens dag,
 Ej ens någon wille der stas,
 De trides som bält i den starkaste strid,
 Att en ej för ho gaf wila,
 Vi lita wäl kämpar, som fordomsghid,
 Kan motstånd af of genast finner. :.
 Vi strida, ej hender trampar wär hyl,
 För Rönung och Gæderenslandets wäl
 Vi tappert skall nog exercera,
 Sång Stear of leber, för honom wär wän
 Och wärdt at Malmen mardera,
 Högsta Beredning bland tappreste män
 Den Fjärde.

